

Метаморфози

Аркадій Музичук

Як титулований до п'ят
(За шо — не так важливо),
Тебе посадять в перший ряд,
Ще й вклоняться поштиво.
Коли ж ні звань, ні нагород,
Що аж рябіють груди, —
Не хоче впізнавать народ,
Хоч будь сто раз ти мудрий.
Як язики твоє ім'я
Не витерли до блиску, —
Не висувайсь зі своїм "я",
Бо ще й дадуть по писку.